

Kommissionen kan inte acceptera att medlemsstater gör sådana justeringar med retroaktiv verkan som den som det italienska ministeriet gjorde den 27 juni 1996, eftersom en kreditering av belopp med retroaktiv verkan är meningslös i ett system med sådana konton utan ränta som kommissionens konto för "egna medel" och eftersom skyldigheten att betala dröjsmålsränta berövas all praktisk verkan om bokföringsrättelser med retroaktiv verkan godtas.

(¹) EGT L 130, 31.5.2000, s. 1.

(²) EGT L 155, 7.6.1989, s. 1.

3. Är rekvisitet att ett organ som lyder under offentlig rätt skall stå under tillsyn av staten respektive en lokal eller en regional myndighet i artikel 1 b i det ovannämnda direktivet 93/36/EEG uppfyllt redan genom en efterhandsgranskning, såsom den som kan utföras av staden Wiens kontrollmyndighet?

(¹) EGT L 199, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Österrike) av den 14 september 2000 i målet mellan Adolf Truley GmbH och Bestattung Wien GmbH

(Mål C-373/00)

(2000/C 372/06)

Vergabekontrollsenat des Landes Wien begär genom beslut av den 14 september 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 11 oktober 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Adolf Truley GmbH och Bestattung Wien GmbH beträffande följande frågor:

1. Skall begreppet "tillgodose allmänna intressen" i artikel 1 b i rådets direktiv 93/36/EEG (¹) av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor tolkas på så sätt att
  - a) vad som utgör allmänna intressen skall definieras enligt medlemsstatens nationella rättsordning?
  - b) det är tillräckligt att en regional eller lokal myndighet har en lagstadgad subsidiär skyldighet att fullgöra en uppgift för att denna skall anses avse ett allmänt intresse?
2. Vid tolkning av rekvisitet "inte har industriell eller kommersiell karaktär" i det nämnda direktivet 93/36/EEG, är a) förekomsten av en utvecklad konkurrens en nödvändig förutsättning eller b) beror det på de faktiska eller på de rättsliga omständigheterna?

Talan mot Republiken Italien väckt den 11 oktober 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-375/00)

(2000/C 372/07)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 11 oktober 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Gregorio Valero Jordana, rättstjänsten, och Roberto Amorosi, domare vid nationell domstol med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.2 i rådets direktiv 75/440/EEG (¹) av den 16 juni 1975 om den kvalitet som krävs på det ytvatten som är avsett för framställning av dricksvatten i medlemsstaterna, genom att inte på nationell nivå utarbeta en systematisk och fullständig åtgärdsplan och en tidtabell för förbättringen av ytvatten, eftersom den territoriella planen (eller programmet) för regionen Lombardiet fortfarande saknas, så att kommissionen inte har kunnat företa en grundlig undersökning av den ovannämnda nationella planen,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen hävdar att även om det i fråga om vissa vatten har utarbetats enskilda förbättringsplaner på regional nivå, täcker inte dessa planer alla de vatten som avses i direktiv 75/440/EEG. Kommissionen anser därför att Republiken Italien inte har utarbetat den systematiska plan som föreskrivs i artikel 4.2 i direktivet.

Den lag som antogs av de italienska myndigheterna den 18 maj 1989 reglerar enbart verksamhet av organ och organisationer i syfte att utarbeta, anta och genomföra planer för dammar för att förbättra ytvatten samt utarbeta, anta och genomföra interventionsprogram med samma mål. Det har emellertid inte direkt antagits någon särskild plan. Följaktligen är denna lag enbart en förutsättning för att uppfylla de skyldigheter som följer av artikel 4.2 i direktivet och innebär inte att dessa skyldigheter uppfylls.

(¹) EGT L 194, 25.7.1975, s. 26.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som har anförts motsvarar de som har framförts i mål C-335/00 (²). Fristen för införlivande löpte ut den 3 februari 1999 utan att delstaterna Mecklenburg-Vorpommern, Niedersachsen, Rheinland-Pfalz, Sachsen, Sachsen-Anhalt och Schleswig-Holstein i enlighet med artikel 11 i direktivet hade vidtagit nödvändiga åtgärder för att upprätta planer för räddningsinsatser.

(¹) EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

(²) EGT C 316, 4.11.2000, s. 16.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 18 oktober 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-383/00)

(2000/C 372/08)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 oktober 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Götz zur Hausen, Europeiska gemenskapernas kommission, i egenskap av ombud, delgivningsadress: kommissionens rättstjänst, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att förbundsrepubliken har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom föreskriven tid vidta nödvändiga åtgärder för att följa rådets direktiv 96/82/EG (¹) av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår, och särskilt dess artikel 11, och
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Niedersächsische Oberverwaltungsgericht av den 28 augusti 2000 i målet mellan Heinrich Bredemeier och Landwirtschaftskammer Hannover, övriga berörda personer: Wilhelm Wieggrebe och Irmtraut Bredemeier

(Mål C-384/00)

(2000/C 372/09)

Niedersächsische Oberverwaltungsgericht begär genom beslut av den 28 augusti 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 20 oktober 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Heinrich Bredemeier och Landwirtschaftskammer Hannover, övriga berörda personer: Wilhelm Wieggrebe och Irmtraut Bredemeier, beträffande följande fråga:

Är det fråga om ett övertagande av ett jordbruksföretag "på liknande sätt", i den mening som avses i artikel 3a i rådets förordning (EEG) nr 857/84 (¹) av den 31 mars 1984, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1639/91 (²) av den 13 juni 1991, när företaget efter det att producentens åtagande enligt förordning (EEG) nr 1078/77 (³) att avstå från saluförande har upphört att gälla, av honom före den 29 juni 1989 arrenderas ut till maken till den avsedda arvtagaren på villkor som är mer förmånliga än normala marknadsvillkor?

(¹) EGT L 90, s. 13.

(²) EGT L 150, s. 35.

(³) EGT L 131, s. 1.